

Grobovi su bili ukrašeni vijencima i cvijećem. Kraj upaljenih svjeća u tišini su stajali ljudi. Prisjećali su se svojih pokojnika i molili se da njihove duše dođu u raj. Luka i njegovi roditelji upute se prema velikom križu pod kojim su treptale stotine svjeća. Upalili su ih oni kojima su pokojnici pokopani na drugim grobljima, u drugim gradovima, možda čak u drugim zemljama.

Lukin nono Benko pokopan je na svom otoku. Na uzvisini s koje se pruža pogled na more koje je toliko volio. Tata pruži Luki svjeću i šibice. Luka je upali drhtavim rukama. Tada puhne vjetar i rasplamsa slabašni plamičak. Luka se odjednom sjeti vjetra koji je puhao kad je jedrio s nom. I sjeti se svih vrsta vjetrova o kojima mu je nono govorio i njihovih imena. I svega što mu je govorio o zvijezdama, o dalekim morima i brodovima... I kako ga je učio loviti ribu, i piturati barku, i praviti gnijezdo za uskrsnog zeca... Sjetio se i kako ga je pitao: – Nono, što bi volio da budem kad odrastem? – Nono je odgovorio: – Da budeš dobar i pošten čovjek. To je najvažnije u životu. – A sjetio se Luka još nečega. Sjetio se kako ga je jednom pitao zašto ljudi umiru. Nono mu je rekao: – Život je kao čudesno putovanje na kojemu srećemo mnoge ljude. Kad završi, moramo se rastati s njima i otputovati u jedan novi svijet. No jednog će dana i oni doputovati za nama i svi ćemo opet biti zajedno.

Tada je Luka bio još malen i nije shvatio o čemu to nono govorи. No upravo sada, ovoga trenutka, shvatio je što mu je želio reći. Da će se jednoga dana opet sresti. A Luka će biti dobar i pošten čovjek. Tako da se njegov nono ponosi njime. Kad su stigli kući, već je bila mrkla noć. Nebo je bilo osuto bezbrojnim zvijezdama. Luka pokaže mami i tati gdje se nalazi zvježđe Veliki medvjed sa svojih sedam sjajnih zvijezda, gdje je Mali medvjed i zvijezda Sjevernjača... Znao je i njihove latinske nazive, ali nije se htio praviti važan. Osjećao se kao da ga nono gleda s nebeskih visina i ponosi se njime. Osjećao je i da će biti savršen. Pravo remen-djelo. To jest, remek-djelo.

*nono – djed

*piturati – bojiti

Ivana Borovac

1. Studene muke našega Luke jest:

- a) pjesma
- b) bajka
- c) pripovijetka
- d) igrokaz.